

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Biała Podlaska
tel. 8 33 4 1 1 1
region@biblp.pl

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE PODLASKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok XXXVIII

Grudzień 1969

Nr 12

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

KURIA DIECEZJALNA — SIEDLCE — ŚWIERCZEWSKIEGO 60

TELEFON 7 26

SPIS TREŚCI

DZIAŁ URZĘDOWY

STOLICA APOSTOLSKA

63. Przemówienie Ojca Świętego Pawła VI wygłoszone 10. IX. 1969 r. podczas audiencji generalnej w Castel Gandolfo 265
64. Dekret w sprawie obrzędu Chrztu świętego dla dzieci 276
65. Instrukcja o tymczasowym przystosowaniu partykularnych Kalendarzy 268

EPISKOPAT POLSKI

66. Uchwała Konferencji Plenarnej Episkopatu w sprawie wprowadzenia nowego Ordo Missae 269
67. Komunikat J. E. Ks. Biskupa Sekretarza Episkopatu — po II Synodzie Biskupów w Rzymie 269
68. Polskie pieśni we Mszy św. (na Wejście, Ofiarowanie i Komunię) 271
69. Episkopat Polski na święto Chrystusa Króla — Społeczna Krucjata Miłości — jako Krucjata Dobrego Słowa 284

Z ORDYNARIATU

70. Słowo Biskupa Podlaskiego z okazji Tygodnia Miłosierdzia 288
71. Spis treści rocznika „Wiadomości Diecezjalne Podlaskie“ (za rok 1969) . . . . . na okładce

Wydawca: Kuria Diecezjalna Siedlecka. Siedlce, ul. Świerczewskiego 60.
Redaktor: Ks. Stanisław Olechowski. Zam. 246/1969. Nakład 800+25. P-37.
Cena zł 10,—

Drukarnia Loretańska, Warszawa 4, ul. Józefa Sierakowskiego 6.

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE PODLASKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok XXXVIII

Grudzień 1969

Nr 12

DZIAŁ URZĘDOWY

STOLICA APOSTOLSKA

63

PRZEMÓWIENIE OJCA ŚW. PAWŁA VI WYGŁOSZONE 10. IX. 1969 R.
PODCZAS AUDIENCJI GENERALNEJ W CASTEL GANDOLFO

Wiele mówi się obecnie o niepokojach wstrząsających od wewnątrz życie Kościoła po Soborze w sposób nieprzewidziany i na pewno nie pochodzący z logiczną wiernością z samego Soboru, a nawet niekiedy sprzeciwiający się duchowi Soboru, jego nadziejom i zasadom do tego stopnia, że czasem odważają się myśleć, a nawet głosić, że Sobór jest niewystarczający, że się już przeżył, że potrzebuje uzupełnień, że obniżono jego autorytet i skompromitowano jego prawdziwą owocność. I zaraz też przystosowano do tego stanu rzeczy określenia, które są już powszechnie przyjęte w języku opinii publicznej, ale nie dokładne dla właściwego określenia wydarzeń kościelnych jak progresizm, kontestacja, rewolucja, albo też reakcja, restauracja, immobilizm itd.

Przyzwyczajeni do mierzenia każdej naszej rzeczy miarą duchową raczej niż świecką wolimy rozważać otaczające nas fakty i zjawiska w świetle innej terminologii, właśnie terminologii duchowej. Moglibyśmy w ten sposób obecne zamieszanie nazwać ogólnie: kryzysem zaufania, jeśli się patrzy na niego od strony umysłów, w których on fermentuje i z których płynie. Albo lepiej — kryzysem nieufności widzianym w jego aspekcie ujemnym, właśnie tym, który nas teraz dotyczy. Pokusa nieufności trawi ducha wielu środowisk kościelnych. Nieufność do nauki i tradycji, która przechodzi w kryzys wiary. Nieufność do struktur i metod, która przechodzi w niszczącą krytykę i żądę pseudoswobody, nieufność do ludzi, która przeradza się w napięcia, polemiki i nieposłuszeństwo, nieufność do samych aktów odnowy Kościoła, wytwarzająca u jednych opór u innych obojętność, nieufność do Kościoła takiego jaki jest, która przetwarza się w kryzys miłości i uciekanie się, często naiwne i niewolnicze, do namiastek ideologii przeciwnych i zwyczajów świeckich.

Rozszerza się tu i ówdzie podejrzenie o niezdolności Kościoła do utrzymania się i do odnowienia się. Wyrzeka się nadziei nowej wiosny chrześcijańskiej, ucieka się do samowolnych teologii albo do bezpodstawnych domysłów charyzmatycznych, aby uspokoić wewnętrzną próżnię po utraconej ufności w Bogu, w kierowanie Kościołem, w dobroć ludzi i nawet w samych siebie. Czy powinniśmy wam mówić, że także i my, a wraz

z nami osoby i organy odpowiedzialne w Kościele Bożym, jesteśmy darenii nieufnością?

Przed kilku dniami jeden z przedstawicieli Kościoła o wielkim umyśle zwierzał się nam ze swego wrażenia podzielanego, jak mówił, przez inne osoby uważne i przemyślujące nad obecnymi sprawami życia w Kościele. Wrażenie, że Kościół w swoim centrum i także sam Papież ulegli pewnej nieufności co do ogólnego rozwoju okresu posoborowego i okazują się raczej bojaźliwi i niepewni niż spokojni i zdecydowani. To spostrzeżenie obowiązuje nas do zastanowienia się.

Czy my sami ulegliśmy nieufności? Homo sum — jestem człowiekiem i samo przez się nie byłoby w tym nic dziwnego. Także Piotr, albo lepiej — Szymon — był słaby i niestały, przyjmując na przemian postawę entuzjazmu i lęku. Powinniśmy w takim wypadku rzucić się do stóp Chrystusa i powtarzać Mu z nieskończoną pokorą słowa samego Piotra: „Jestem człowiekiem grzesznym“, ale także z niezmierną miłością: „Ty wiesz, że Cię miłuję“. A potem powinniśmy wobec naszych braci i naszych synów przeprowadzić pokorną apologię nas samych w tym tylko celu, by odsunąć od nich ewentualne wrażenie, o którym mówiliśmy wyżej. I aby zapewnić ich wszystkich o wewnętrznej pewności, jaką Pan raczy umacniać naszą świadomość i nasz urząd. Odważymy się więc dlatego przyjąć za nasze słowa Apostoła: „Któż może nas odłączyć od miłości Chrystusa“ — tak, jestem tego pewien — żadna rzecz nie może nas odzielić. A ten nasz skarb mamy w naczyniach kruchych, aby się okazało, że nasza wzniosła moc pochodzi od Boga, a nie od nas. „We wszystkim ucisk cierpimy, lecz na duchu nie upadamy. Jesteśmy w biedzie, lecz nie rozpaczamy“ (2 Kor). I tak jest.

Dlaczego rzeczywiście nie mógłby cierpieć Papież i ci, którzy razem z nim ponoszą odpowiedzialność za kierownictwo duszpasterskie Kościoła, widząc, że największe trudności dzisiaj powstają w łonie samego Kościoła, że najbardziej dotkliwe przykrości pochodzą z nieposłuszeństwa i niewierności niektórych jego kapłanów i dusz poświęconych, że najbardziej zawodne niespodzianki przychodzą ze środowisk otaczanych największą troską, popieranych i ukochanych. Jakże nie odczuwać bólu z powodu utraty tyłu energii nie w wysiłku dającym wzrost, ale w pilności niepotrzebnej i sofistycznej, nastawionej na wynajdywanie problemów, komplikowanie ich i rozdrażnianie.

Ale inną rzeczą jest ubolewanie, a inną nieufność. Gorycz, jaką możemy i powinniśmy odczuwać z powodu pewnych doświadczeń Kościoła w obecnej godzinie nie umniejsza naszej ufności odnośnie Kościoła. Powiększa ją może kiedy zobowiązuje nas do tym większego oparcia ją o mądrość Bożą i Bożą opiekę. Pozwalamy, aby Pan wzięwszy nas za rękę upomniał nas: „Małej wiary, czemuś zwątpił“? I przypomni nam do jak nieprawdopodobnego stopnia możemy posuwać naszą ufność. Tak, ufność w niewyczerpanych treściach tajemniczych rzeczywistości nadprzyrodzonych w jakie jesteśmy włączeni znajduje potężne i słodkie umocnienie, tak wielkie, że możemy je przekazać innym i całemu Kościołowi: Chrystus jest naszą nadzieją, naszą siłą, naszym pokojem. Po- wiemy wam jednak jeszcze więcej: naszą ufność podsycają inne jeszcze treści, zawsze z dziedziny kościelnej, ale te ludzkie. Zbieżmy je w dwu punktach.

Pierwszy z nich pochodzi z poznania ludzi, jakie posiadamy. Znamy głębiej dobroci, jaka jest w każdym sercu. Znamy motywy sprawiedliwości, prawdy, autentyczności, odnowy, które leżą u korzenia pewnych kontestacji, pewnych kwestionowań, nawet jeśli są one przesadne i nie-

usprawiedliwione, a więc godne nagany. Szczególnie kontestacje młodzieży wychodzą najczęściej z reakcji i z pragnień, które zasługują na zastanowienie się i zobowiązują do sprostowania sądu etyki społecznej, skażonego zastarzającymi nadużyciami, dzisiaj nie do utrzymania. Wiemy, że pewne nieszczęścia przynoszące cierpienia jak kąkol na polu pszenicy tak i one mają swoją funkcję opatrnościową, zmierzającą do otrząśnięcia z senności, która pozwoliła albo chroniła zasianie kąkolu, zmierzającą do ćwiczenia cierpliwości i miłości oraz ożywiania w nas gorętszej modlitwy i bardziej świadomej wierności. Nawet zgorszenia w tajemniczych planach Boga mogą mieć swoją fatalną konieczność. To powiedział ten Jezus, który siejącym zgorszenie zagroził w straszliwy sposób. Rozważania te, oraz im podobne wyzwalają nas od tej obawy, która naszą służbę w sprawie Chrystusa czyniłaby bojaźliwą i opieszłą oraz od pesymizmu, który czyniłby nas nieuprawnionymi sędziami naszych bliźnich i zatracił w nas ufność odzyskania każdej ludzkiej duszy.

Liczne sytuacje następnie, które niestety nie są zgodne ze słusznymi przewidywaniami i ustalonymi normami, nie są bynajmniej w pełni negatywne i zamiast niweczyć ufność przez kłopoty, jakie przynoszą, powinny by ją czynić bardziej szlachetną i przewidującą ze względu na proces odpowiedzialnego oczyszczenia, jaki wprowadzają ze sobą.

Drugą dziedziną, umacniającą naszą ufność, ożywiają ją i sprawiającą jej wzrost jest świadomość, że w dzisiejszym Kościele posoborowym istnieją niezliczone szeregi dusz mocnych i wiernych, oddanych modlitwie, poświęconych zachowywaniu wszystkich autorytatywnych przepisów, wdrożonych do milczącej i dobrowolnej ofiary, idących po linii ewangelii, czujnych na każdą możliwość służby w miłości, zawsze zwróconych ku ideałowi doskonałości chrześcijańskiej. Są to dusze święte. I jak wielka jest ich liczba. Są one chwałą i radością Kościoła. Są siłą Ludu Bożego, są naszą ufnością. Pozwólcie synowie najdrożsi, że liczyć będziemy w tej sprawie także na was wszystkich i na tych, którzy wraz z echem tych naszych ojcowskich słów otrzymują apostołskie błogosławieństwo.

SWIĘTA KONGREGACJA
DLA SPRAW KULTU BOŻEGO
nr prot. 694/69

64

DEKRET

W SPRAWIE OBRZĘDU CHRZTU ŚW. DLA DZIECI

Na prośbę niektórych Konferencji Biskupich, by nowy obrzęd Chrztu św. dla dzieci, mający obowiązywać od dnia 8 września br. mógł wejść w życie w późniejszym terminie, w którym przekłady mogłyby być bez pośpiechu dokonane i akcja duszpasterska mogłaby być lepiej przeprowadzona, Święta Kongregacja do spraw Kultu Bożego na polecenie Ojca św. Pawła VI postanowiła, by nowy obrzęd Chrztu św. dla dzieci, ogłoszony dnia 15 maja 1969 roku, zaczął obowiązywać od dnia 29 marca przyszłego 1970 roku, tak jednak, by od dnia 8 września 1969 roku był stosowany dowolnie, albo nowy obrzęd, albo ten, który figuruje w Ry-

tuale lub Pontyfikale; od dnia zaś 29 marca 1970 roku ma być używany wyłącznie nowy ceremonial.

Poszczególne jednak Konferencje biskupie, skoro dokonają już przekładu i otrzymają zatwierdzenie od w/w Kongregacji, otrzymają uprawnienie wybrania dogodnego dnia, przed 29 marca 1970 roku, w którym nowy obrzęd Chrztu św. dla dzieci miałby zacząć obowiązywać.

Uchylając wszelkie sprzeczne z powyższym zarządzenia.

Miasto Watykańskie, dnia 10 lipca 1969 roku.

(—) *Benno Kard. Gut*, Prefekt

(—) *A. Bugnini*, Sekretarz

65

ŚWIĘTA KONGREGACJA
DLA SPRAW KULTU BOŻEGO

nr Prot. 532/69

INSTRUKCJA O TYMCZASOWYM PRZYSTOSOWANIU PARTYKULARNYCH KALENDARZY

W dekrecie, w którym Święta Kongregacja Obrzędów ogłosiła nowy Rzymski Kalendarz Powszechny, zostało postanowione, że kalendarze partykularne oraz własne officja brewiarzowe i mszalne należy ponownie rozpatrzeć, mając „na uwadze normy odnoszące się do układu roku liturgicznego“. Dla łatwiejszego i pewniejszego wykonania tego zadania Święta Kongregacja dla spraw Kultu Bożego wyda w następstwie właściwe wskazówki i normy.

Na razie, do roku 1970 i tak długo, dopóki nie będzie ukończone wzorcowe wydanie ksiąg liturgicznych, należy zachować poniższe przepisy:

1. Służba Boża, która również figuruje w Kalendarzu Powszechnym, ma być odprawiana tak, jak w nim jest przepisana;

2. Służba Boża, dotychczas figurująca w Kalendarzu partykularnym, ma być zachowana i obchodzona w ten sposób jak służba Boża zachowana w Kalendarzu Powszechnym, a mianowicie:

a) święta I klasy, które są traktowane jako uroczystości (sollemnitates) w nowym wykazie dni liturgicznych stają się uroczystościami (sollemnitates);

b) święta II klasy, które są podane jako święta (festa) w nowym spisie dni liturgicznych mają być obchodzone jako święta (festa);

c) święta III klasy mają być traktowane jako obowiązkowe wspomnienia (memoriae obligatoriae). W zbiegu z obowiązkowym wspomnieniem Kalendarza Powszechnego w 1970 roku może być dowolnie wybrana przez kapłana jedna lub druga;

d) kommemoracje stają się dowolnymi wspomnieniami, jeśli przypadają w dni, w które mogą być obchodzone; w przeciwnym razie,

tj. gdy te kommemoracje przypadają w dniu, w którym obchodzone są sollemnitates, festa lub memoriae ad libitum — wtedy mają być opuszczone.

3. W stosunku do świąt Błogosławionych, jeśli figurują w kalendarzach partykularnych, mają być stosowane te same wyżej podane normy.

Miasto Watykańskie, w dniu 29 czerwca 1969 roku w uroczystość św. św. Apostołów Piotra i Pawła.

Z polecenia J. Em. Kard. Prefekta

(—) *A. Bugnini*
Sekretarz

EPISKOPAT POLSKI

66

UCHWAŁA KONFERENCJI PLENARNEJ EPISKOPATU W SPRAWIE WPROWADZENIA NOWEGO ORDO MISSAE

Na skutek niemożności wydania nowego Ordo Missae przed I niedzielą adwentu, Konferencją postanowiono, że dotychczasowe Ordo Missae ma obowiązywać do czasu ogłoszenia drukiem w Polsce nowego Ordo Missae i zaopatrzenia w nie parafii.

Nowe Ordo Missae, łącznie z kalendarzem liturgicznym, zostanie wydane w formie wkładki do Mszału łacińsko-polskiego i dostarczone kościołom zaopatrzonym już w nowe Mszały. Wydawnictwo Księży Pallotyńców w Paryżu zostało upoważnione do wydrukowania nowego Ordo Missae i włączenia go do Mszałów jeszcze nie poprawionych.

Termin wprowadzenia nowego Ordo Missae w Polsce Konferencją ustalą osobną uchwałą w odpowiednim czasie.

Warszawa, dnia 1 października 1969 r.

In fidem

Bp Bronisław Dąbrowski
Sekretarz Episkopatu

67

PO II SYNODZIE BISKUPÓW W RZYMIE

KOMUNIKAT

Na zakończenie II Synodu Biskupów, który odbył się w Rzymie w dniach od 11 do 28 października, została wydana deklaracja, która brzmi jak następuje:

„Przed zakończeniem nadzwyczajnej sesji Synodu, Biskupi pragną z całego serca wyrazić swą cześć i miłość dla Ojca Świętego, Namiestnika Chrystusa i Pasterza całego Kościoła Powszechnego. Stała Jego obecność podczas posiedzeń Synodu stanowiła bezcenne świadectwo, jak Ojcu Świę-

temu drogą jest kolegialna wspólnota z Biskupami. Dziękują Mu przy tym za naukę, którą z taką stanowczością głosi w naszych czasach, gdy wiara u wielu natrafia na trudności. Zarazem też proszą Go, aby nie zaprzestawał spełniać z pełną wolnością tego zadania Nauczyciela całego Kościoła Powszechnego. Sami zaś wyrażają gotowość wspierania Ojca Świętego w tej pracy z całego serca.

Synod, postępując w czasie swej ostatniej sesji za nauką Soboru Watykańskiego II, miał stale przed oczyma posłannictwo Kościoła. Jest to posłannictwo rozszerzania i umacniania wiary, wzbogacania dusz i służenia ludzkiej społeczności. Aby Kościół spełniał to posłannictwo, muszą coraz bardziej działać w nim te siły, które właściwe są każdemu chrześcjaninowi, stosownie do jego powołania. Chrystus Pan powierzył Kościół Apostołom i ich następcom, którzy zawsze wraz z Piotrem i pod Jego kierunkiem sprawują w nim najwyższą władzę pasterską. Dlatego też jest rzeczą konieczną, aby Kościół zachował swoją moc, jaka płynie dlań z prymatu Papieża. Równocześnie zaś trzeba, aby zachowując tę moc, pomnożył ją jeszcze dzięki kolegialnej pracy wszystkich Biskupów. Tu bowiem leży bogaty zasób mocy Kościoła.

Czasy nasze są czasami niepokoju tak w świecie jak i w Kościele. Dlatego też największe znaczenie posiada zarówno świadectwo jedności, jak też oddziaływanie w duchu pokoju. Jedności w Kościele najgoręcej pragnie cała społeczność chrześcijańska. Zależy zaś ta jedność od współpracy pomiędzy Ojcem Świętym i Konferencjami poszczególnych Episkopatów oraz pomiędzy samymi Episkopatami. Synod starał się tę współpracę uczynić jeszcze bardziej skuteczną.

Oby dzięki pracy Synodu wzrosła na nowo chrześcijańska wspólnota wiernych, która jest znakiem jedności całej rodziny ludzkiej. Niechaj łaska Ducha Świętego to sprawi“.

II

Jak wiadomo, w Nadzwyczajnej Sesji Synodu Biskupów uczestniczył z urzędu Ksiądz Prymas, Kardynał Stefan Wyszyński jako Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski oraz Metropolita Krakowski Kardynał Karol Wojtyła na mocy specjalnej nominacji ze strony Ojca Świętego.

Wszyscy Ojcowie Synodu z całego serca dziękują za modlitwy zanoszone w całej Polsce w intencji ich pracy za pośrednictwem Maryi — Matki Kościoła.

(—) † *Biskup Bronisław Dąbrowski*
Sekretarz Episkopatu

Warszawa, dnia 11. XI. 1969 r.

L. dz. 3-919/69

Zarządzenie: Niniejszy Komunikat należy odczytać z ambon w najbliższą niedzielę po otrzymaniu na wszystkich Mszach Świętych.

† *W. Skomorucha bp*
Wikariusz Generalny

Siedlce, dnia 14. XI. 1969 r.

POLSKIE PIEŚNI WE MSZY ŚW.
(na Wejście, Ofiarowanie i Komunię)

Konferencja Episkopatu Polski wprowadza niniejszy zbiór polskich pieśni mszalnych na Wejście, Ofiarowanie i Komunię na próbny okres dwóch lat.

W tym czasie Podkomisja Episkopatu dla spraw Muzyki Sakralnej będzie zbierała opinie, propozycje zmian, poprawek i uzupełnień. Należy je odsyłać na ręce Przewodniczącego Podkomisji.¹

Poszczególne Komisje Diecezjalne dla Spraw Muzyki Sakralnej mogą dla swego terytorium przedstawić Biskupowi Ordynariuszowi inne jeszcze pieśni do zatwierdzenia, które w danej części Polski są znane i śpiewane przez Wiernych. Przewodniczący Diecezjalnych Komisji są proszeni o przesłanie Przewodniczącemu¹ Podkomisji Episkopatu uzupełnień pieśniami regionalnymi niniejszego zbioru.

Warszawa, 20 czerwca 1969 r.

Uwagi wprowadzające

1. Instrukcja Stolicy Apostolskiej „Musicam Sacram“ z dnia 5 marca 1969 r. art. 32 dopuszcza możliwość wprowadzenia do liturgii mszalnej polskich pieśni w miejsce zmiennych śpiewów mszalnych na Wejście, Ofiarowanie i Komunię.

2. Nie dotyczy to tzw. śpiewów międzylekcyjnych, które wg art. 33 Instrukcji mają zachować formę psalmodii responsoryjnej. Do czasu nowego ich opracowania obowiązują teksty Mszału, które śpiewa względnie recytuje po lekcji lud, schola lub kantor (organista). W ostateczności odczytuje je sam lektor względnie celebrans.

3. Wprowadzenie polskich pieśni nie eliminuje tekstów Mszału (ant. na Wejście, Ofiarowanie i Komunię). Tekstów tych należy używać przy recytacji, a w śpiewie zmiennie z pieśniami, zwłaszcza wówczas, gdy może wystąpić schola cantor, lub gdy z powodu małej ilości wiernych (np. w dni powszednie) śpiewa sam organista.

4. Celebrans nie odmawia tekstów antyfon na Wejście, Ofiarowanie i Komunię, zarówno wówczas, gdy je śpiewa lub recytuje schola względnie lud, jak i wówczas, gdy śpiewa się polską pieśń na Wejście, Ofiarowanie i Komunię.

5. W niniejszym zbiorze wyboru pieśni i poszczególnych ich zwrotek dokonano z popularnych śpiewników. Na marginesie podano stronicę śpiewnika według następującej kolejności:

Śpiewnik Kościelny, Pallotinum, Poznań 1955 znak: P

Ks. Jan Siedlecki, Śpiewnik Kościelny, Opole 1965 znak: S

Ks. Wojciech Lewkowicz, Śpiewnik Kościelny, Olsztyn 1966 znak: L

Feliks Rączkowski, Wielbij duszo moja Pana, Warszawa 1956 znak: R

¹ Bp Stanisław Jakiel, Przemyśl, ul. Katedralna 20.

Pieśni zawarte w modlitewnikach śląskich cytowane według zbioru:
Chorał do modlitewników śląskich, Katowice 1968 znak: Ch
(przed numerem strony podano numer tomu).

6. W doborze zestawów pieśni istnieje znaczna dowolność: można wybrać każdorazowo z danego okresu czy grupy pieśni najbardziej odpowiednio.

7. Ilość i wybór podanych zwrotek nie jest ściśle obowiązująca, nie należy jednak pomijać tych, których treść wiąże się z tajemnicą dnia.

8. W wypadku braku zestawu pieśni na dany dzień, należy dobrać pieśń o charakterze ogólnym z zakresu poświętecznego.

PROPRIUM DE TEMPORE

Adwent

Wejście:

	P	S	L	R	Ch
Spuście nam na ziemskie niwy — 1, 2	8	11	204	17	I—143
Grzechem Adama — 1, 4, 5		5			
Niebiosa roś — 1, 5		8	203	14	I—141
W czasie smutnym (msza)		1		335	I— 7*

Ofiarowanie:

Po upadku — 1, 2, 5		10		15	I—143
Zdrowaś bądź Maryjo — 1, 2, 7	9	14	205	18	I—144
Hejnał wszyscy zaśpiewajmy — 1, 6, 9	6	7	202	11	
Oto Pan Bóg przyjdzie — 3 razy		9			I—136
Przyjmij Ojczy (msza: w czasie smutnym)		1		335	I— 7*

Komunia:

Boga naszego chwalcie		451	515	376	I— 96
Zróbcie Mu miejsce	68	151	392	157	II— 73
Mądrości która — 1, 7		7			I—140
Witaj Jezu w tej świątyni					II— 70
Panie Jezu (msza: w czasie smutnym)		2		335	I— 7*

Roraty — zobacz Msze wotywnie

Boże Narodzenie

Msza w nocy

W Wśród nocnej ciszy — 1—3	22	15	241	48	I— 82
O Dzisiaj w Betlejem — 1—3	14	28	218	27	I—156
K Bóg się rodzi — 1, 2, 3, 5	13	22	215	24	I—149

Msza o świcie

	P	S	L	R	Ch
W Dłaczego dzisiaj — 1, 2, 3		26			I—154
O Do Betlejem — 1, 2, 3		26	217		I—154
K Wesolą nowinę		52	240	45	I—180

Msza w dzień

	P	S	L	R	Ch
W Pan z nieba i z łona Ojca 1, 2		43	232	38	I—166
O Anioł pasterzom mówił — 1—4	12	20	211	21	I—147
K Ach witajże pożądana — 1—4		18	209		I—145

Uroczystość Świętej Rodziny

	P	S	L	R	Ch
W Dobrze złączone Imiona	104	272	475	236	
Rodzino święta, wśród rodzin jedyna		274			I—190
O Rodzino święta opieki Twej trzeba					I—12*
Anioł Pasterzom mówił — 1—2	12	20	211	21	I—147
K Rodzino święta, proszę — 1—4					I—13*
Rozkwitnęła się lilija — 1, 2, 5, 6		48	237	42	I—177

Oktawa Bożego Narodzenia — Nowy Rok

	P	S	L	R	Ch
W Pan z nieba i z łona Ojca — 1, 2		43	232	38	I—166
O Nowy rok bieży — 1—3		40	230	31	I—187
K W żłobie leży — 1—4	24	56	242	47	I—183

W okresie Bożego Narodzenia można korzystać z zestawów wymienionych, a poza tym:

W Narodził się nam Zbawiciel — 1—3		37			I—10*
Gdy się Chrystus rodzi — 1—3	15	29	219	28	I—157
Pójdźmy wszyscy do stajenki — 1—3		45	234	40	I—174
Bóg się z Panny narodził		24			I—150
Pójdźmy, pójdźmy aż do Betlejem					I—172
Witaj Jezu ukochany — 1—3		53			I—181
O Z nieba wysokiego — 1, 2		58	244		
Narodził się Jezus Chrystus — 1, 2, 5	17	36	227	54	I—162
Z narodzenia Pana — 1, 2		569	243	49	I—185
Syn Boży z nieba nam dany					I—12*
K Niepojęte dary dla nas daje — 1, 2, 4	18	39	228	35	I—164
Raduj się ziemi — 1—5		48			
Mizerna cicha — 1—3		35	226		I—162
Śliczna Panienska			255		I—178
Ach ubogi żłobie	11	18	208	20	I—90

Objawienie Pańskie

W Wesolą nowinę — 1, 3 (5, 6)		52	240	45	I—180
Bóg się rodzi gwiazda wschodzi — 1, 4		22			I—149
O Mędrcy świata — 1—3	16	34	224	32	I—189
Jakaż to gwiazda		31	221	29	I—188
K Jezusa narodzonego		32	249		I—159
O gwiazdo betlejemaska — 1—3		42	231		I—165

Okres „per annum“

Uwaga: Można także wykorzystać pieśni z okresu po Zesłaniu Ducha Św.

W Chrystus Wodzem — jako antyfona		498				I—112
z Psalmem: Boga naszego		451				
Kiedy ranne wstają zorze — 1, 2 (3, 4)	115	334	502	260		II— 28
O Czego chcesz od nas Panie — 1, 2, 7		329	500	259		II— 7
Chwalcie Pana wszyscy — 1, 2		325				II— 5
K Całym Cię sercem chwalić będę Pa- nie		447	512	372		I— 93
Wierzę w Boga, tym się chlubię			530			
Wszystko Tobie oddać pragnę						II— 38
Na II niedzielę po Objawieniu: W—O—K: Mesjasz przyszedł						
W Boże w dobroci — 1, 2	113	323	497	254		II— 3
Z pokorą upadamy (msza)	132	398		340		I— 78
O Pod Twą obronę — 1, 2		339	506	266		II— 12
Kochajmy Pana	71	158	405	161		II— 93
Przyjmij Ojciec (msza: Z pokorą)	132	398		340		I— 78
K Witam Cię, witam	66	148	391	155		II— 70
Cud wielki (msza: Z pokorą)	132	398		340		I— 78

Środa popielcowa

Posypanie popiołem:

Posypmy głowy popiołem — 1, 5, 6	26	80		98		I— 15*
Przed oczy Twoje Panie	219	401	507	266		I—216
W Bądź mi litościw — 1, 2		356				I—193
Z głębi mojego serca — 1, 3		369				
O Będę Cię wielbił — 1, 2, 3		318				
Pod Twą obronę — 1, 2		339	506	266		II— 12
K Witam Cię, witam	66	148	391	155		II— 70
Z tej biednej ziemi — 1—3	75	172	414	172		II—211

Wielki Post

W Kto się w opiekę 1, 8, 9	116	334	503	262		II— 10
Boże, Lud Twój (msza)	128	372	125	300		I— 47
Zmiłuj się Boże — 1, 2	122	370	146	362		
Laetare: Ucieszyła mnie wieść pożą- dana		458	517	378		I—106
O Jużem dość pracował — 1, 2, 3		66				I—196
Z rąk kapłańskich (msza: Boże, lud Twój)	128	372	125	300		I— 47
Do Ciebie, Panie, pokornie wołamy 1, 2, 3	115	330	501	260		II— 7
Boże w dobroci	113	323	597	254		II— 3
K O Krwi najdroższa — 1, 2, 3		77				I—200
Choć niegodni (msza: Boże, lud Twój)	128	372	125	300		I— 47

	P	S	L	R	Ch
Nie opuszczaj nas — 1, 2, 4, 5		161	406		II— 98
Bądź na wieki pochwalony		120			II— 32

Niedziela Palmowa

<i>Poświęcenie palm:</i>					
Hosanna Synowi Dawidowemu (tekst mszału) albo: Pieśń się rozlega		548			
<i>Rozdawanie gałązek:</i>					
Dzieci żydowskie i psalm 23 (tekst mszału) albo: Na Twojej Chryste świętej skroni 1—4		549			
<i>Procesja:</i>					
Hołd Tobie, sława i cześć (tekst mszału) albo: Chrystus Wodzem z psalmem: Boga naszego		498			I—112
Wjeżdża Król nasz, Jezus		451			
Idziesz przez wieki		547	300	108	II—113
Jerozolimo chwal Pana nad pany		459	519	380	I—108
O i K — zob. Okres Pasyjny.					

Wielki Tydzień

W Jezu Chryste Panie miły — 1, 2	29	63	283	91	I—195
Wisi na krzyżu — 1, 2, 3	38	86	291	102	I—205
O Ludu, mój ludu — 1, 3, 8, 9, 12	32	73	286	95	I—213
Krzyżu święty nade wszystko 1, 2, 3, 5	30	68	284	93	I—197
K Zawitaj Ukrzyżowany — 1, 2, 4, 12	39	88	292	106	I—206
Ogrodzie oliwny — 1, 2, 8		75	228	97	I—199
Witam Cię, witam — 1—4	66	148	391	155	II— 70

Wielki Czwartek

W W krzyżu cierpienie		348			I—206
Krzyżu Chrystusa bądź pochwalony 1—3		68			I—196
Jużem dość pracował — 1—3		66			
O Z rąk kapłańskich (msza: Boże lud Twój)	128	372	125	300	I— 47
Gdzie miłość wzajemna i dobroć					II— 76
K O Krwi najdroższa — 1, 2, 3		77			I—200
Kochajmy Pana	71	158	405	161	II— 93
U drzewi Twoich	63	146	389	151	II— 66

Procesja do kaplicy adoracji:

Sław języku Tajemnicę (tekst mszału) — mel. Przed tak wielkim.

Wielki Piątek

<i>Adoracja Krzyża:</i>	P	S	L	R	Ch
Święty Boże	121	402	510	271	II— 19
Ludu mój, ludu	32	73	286	95	I—213
Krzyżu święty nade wszystko	30	68	284	93	I—197
<i>Procesja z kaplicy adoracji:</i>					
Kłaniamy Ci się Chryste (tekst msza- łu) albo: witam Cię, witam	66	148	391	155	II— 70
<i>Podczas rozdzielania Komunii św.:</i>					
Jezu Chryste Panie miły	29	63	283	91	I—195
Zawitaj Ukrzyżowany	39	88	292	106	I—206
O Krwi najdroższa		77			I—200
Ach mój Jezu	27	61	265	50	I—192
Wisi na krzyżu	38	86	291	102	I—205
<i>Procesja do grobu Pańskiego:</i>					
Odszedł Pasterz od nas			324		
albo: Płaczcie anieli		78			I—215
albo: Już Chrystus życie zakończył					I—213

Wigilia paschalna

<i>Procesja z wodą chrzcielną:</i>					
Jak jeleń pragnie wody (tekst mszału)					
albo: Com przyrzekł Bogu na chrzcie					II— 6
O Nie zna śmierci Pan żywota — 1, 2, 5		97			I—224
Zwycięzca śmierci	45	106	352	120	I—227
<i>Podczas rozdzielania Komunii św. — pieśni eucharystyczne</i>					
<i>Po Komunii św. — Laudes: Ps. 150 i Pieśń Zachariasza (tekst mszału)</i>					
<i>Procesja rezurekcyjna:</i>					
Wesoły nam dzień dziś nastał	44	101	348	116	I—225

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

W Wesoły nam dzień dziś nastał	44	101	348	116	I—225
Wstał Pan Chrystus — 1, 2 (1—4)		103	350	118	I—225
O Zwycięzca śmierci — 1, 2	45	106	352	120	I—227
Przez Twoje święte Zmartwychpo- wstanie	42	100	341	115	I—222
K Chrystus Zmartwychwstan jest	41	95	345	112	I—220

Okres Zmartwychwstania

W Otrzyście już ły płaczący — 1, 2, 3		99	346		I—221
Alleluja, Jezus żyje — 1, 5, 6, 7		92	344	112	I—217
Złóćcie troski żałujący Chrystusa 1, 4		104			I—227
Weselmy się Chrześcijanie (msza)		90			
O Nie zna śmierci Pan żywota — 1, 3, 5		97			I—221
Wysławiajmy Chrysta Pana 1a, 2a, 4a, 4b					
		104	351	119	I—226

	P	S	L	R	Ch
O dniu radosny — 1—3		93			
Alleluja, żyw już jest					I—218
Przyjm ofiary (msza: Weselmy się)		90			
K Dziś Chrystus, Król wiecznej chwały 1—4		95			I—220
Wesel się człowiecze (msza: Weselmy się)		90			
Alleluja, biją dzwony — 1—5		91		111	

Dni Krzyżowe

W Do Ciebie, Panie — 1, 2, 3	115	330	501	260	II— 7
Wielki Boże — 1—2					I—230
O Pod Twą obronę — 1—2		339	506	266	II— 12
Wszystka moja nadzieja					II— 17
K Kto się w opiekę	116	334	503	262	II— 10

Wniebowstąpienie Pańskie

W Chrystus Pan w niebo wstępuje 1, 2 (11, 12)	47	108	353	122	I—230
Witaj, witaj dniu święty — 1—3					I—231
O Przez Twoje święte wniebowstąpienie — 3 razy					
K Otoczon gronem świętych Aniołów W majestacie na niebieskim tronie	48	109	355	123	II— 71

Zesłanie Ducha Świętego

W Pamiątkę dnia świątecznego — 1, 3, 4	49	110	356	125	
Przybądź do nas Gościu					I—232
O O Stworzycielu Duchu przyjdź (tekst rytuału polskiego)					
Przybądź Stwórcu Duchu Boży	51	112	358	127	
K Pamiątkę dnia — zwrotki: 13, 14, oraz: Duchu Święty, Tobie pienia, Coś jest sprawcą uświęcenia, Niech za Twe dary niezmiennie Dzięki Ci niesiem codziennie Alleluja, alleluja.					

Trójca Przenajświętsza

W Jeden w naturze, w Osobach troisty 1, 3, 5	52	115	359	130	I—234
O Już słońce wschodzi ogniste — 1—3		116	515	376	I— 96
K Czego chcesz od nas Panie — 1, 2, 7		329	500	259	II— 7
Szczęśliwy i nie zna kaźni		445	513	373	I— 94

Boże Ciało

W Kłaniam się Tobie — 1, 2, 3	58	130	381	140	II— 55
Karmisz Panie nas swym Ciałem (msza)		118			I— 85
O Z rąk kapłańskich (msza: Boże lud Twój)	128	372	125	300	I—47

	P	S	L	R	Ch
Chleb w Starym Twym (msza: Kar- misz Panie)					
K Zbliżam się w pokorze		150			II— 73
O święta Uczto		133		345	II— 83
Jezusa ukrytego		128	380	139	II— 54
W Sakramencie utajony	67	149		152	

Najśw. Serca P. Jezusa

W Twemu Sercu cześć składamy — 1—2		169	411	169	II—107
O Serce Twe, Jezu — 1, 2	74	167		167	II—105
K Witaj Krynico dobra wszelakiego — 1—3		170	412	171	II—108
O niewysłowione szczęście — 1—4, 8	72	164	409	164	II—100
<i>Zobacz Msze wotywnne na I piątki mie- siąca:</i>					
W Witaj Krynico dobra wszelakiego 1, 3 oraz:		170	412	171	II—108
O Chryste, Jezu, bądźże uwielbiony, Bądźże na wieki od nas pochwalony; Bo przez wylaną dla nas Krew i wodę, Dajesz słabemu pomoc i ochłodę.					
O O Krwi najdroższa — 1, 2, 3		77			I—200
K Zbliżam się w pokorze		150			II— 73

Okres po Zesłaniu Ducha Św.

W Boże w dobroci — 1, 2	113	323	497	254	II— 3
Kto się w opiekę — 1, 2	116	334	503	262	II— 10
Ucieszyła mnie wieść pożądana		458	517	378	I—106
Z tej biednej ziemi	75	172	414	172	II—111
Kłaniam się Tobie — 1—2	58	130	381	140	II— 55
Do Ciebie, Panie — 1, 2, 3	115	330	501	260	II— 7
Ty wszechmocny Panie		145			II— 16
Spojrzyj z nieba wysokiego		141			II— 13
O Pod Twą obronę		339	506	266	II— 12
Boże mocny, Boże cudów — 1, 2		322	496	253	II— 2
Ojczy, modlim się do Ciebie — 1—3		337		264	
Panie, Stwórcu nieba, ziemi — 1, 6		386			
Chwalcie o dziatki najwyższego Pana		449	514	375	I— 95
Będę Cię wielbił		318			
Boże, kocham Cię — 1, 2	112	320		251	II— 1
Chwalcie Pana wszyscy		325			II— 5
Wszystko Tobie dziś oddaje — 1—3					II— 38
K W Sakramencie utajony — 1, 2, 3	67	149		153	
O mój Jezu w Hostii skryty — 1—3		132	384	144	
Pan zstąpił z nieba — 1—2		135	138	344	
Szczęśliwy i nie zna kaźni		448	513	373	I— 94
Każda żyjąca dusza — 1—6	70	156	403	159	II— 93
U drzwi Twoich	65	146	389	151	II— 66
O niewysłowione — 1, 2, 8, 9		164	409	164	II—100
Pobłogosław Jezu drogi — 1—5	73	165	410	166	II—102

	P	S	L	R	Ch
Być bliżej Ciebie chcę					II— 5
Cóż Ci, Jezu, damy					II— 33
Jezu, cały Tyś miłością					II— 77
Dobry Jezu, racz wysłuchać					II— 33

W okresach poświętecznych można śpiewać zwrotki na Wejście, Ofiarowanie i Komunię z mszy polskich:

Boże, Królu w wysokości					I— 45
Boże, lud Twój czcią przejęty	128	372	125	300	I— 47
Boże, Stwórco nasz, Panie		374			I— 49
Co nam nakazuje		376			I— 51
Do Ciebie, odwieczny Panie				302	
Gdzie szukać mam opieki					I— 53
Już Kościół Boży nas wzywa				309	
Na kolana upadajcie					I— 58
Na stopniach Twego upadamy tronu		378	127	318	I— 59
Na Twe słowo się zbliżamy					I— 66
Nieogarniony całym światem Boże	130	384	133	324	I— 66
Przed Twym tronem upadamy					I— 68
Przed Twym ołtarzem, Boże, klękamy		388			I— 70
Racz przyjąć uwielbienie					I— 73
W świątyni Twej zgromadzeni					I— 75
Z pokorą upadamy	132	398		340	I— 78

PROPRIUM SANCTORUM

8 grudnia

Niepokalane Poczęcie NMP

W Witaj święta i poczęta niepokalanie					
1, 2	99	253	467	225	II—187
albo: Ciebie na wieki — 1, 2	85	189	435	189	II—129
O Matko Niebieskiego Pana — 1, 2, 4	92	207	447	201	II—149
albo: Zdrowaś Maryjo — 1, 2, 7	102	258	473	234	II—194
K Uwielbiaj duszo moja Pana		452	516	377	I— 97

2 lutego

Ofiarowanie P. Jezusa w świątyni

Procesja:

Ustrój ołtarz twój, Syjonie			261		
W Z nieba wysokiego		58	244		
Niechaj będzie głośno wszędzie		38			
Rozkwitnęła się lilija — 1—3		48	237	42	I—177
O Niepojęte dary dla nas daje — 1—3	18	39	228	35	I—164
Przyjmij Ojczy (msza: Przy obchodzie)		177			I— 87
Posłuszna prawu				329	
K Ach witajże pożądana — 1—4		18	209		I—145

19 marca i 1 maja

Św. Józefa, Oblubieńca NMP

W Duszo moja — 1, 2	107	261	476	237	II—201
O Szczęśliwy, kto sobie Patrona — 1, 2	108	268	479	239	II—204
Święty Józefie w niebie uwielbiony		270			
K O Józefie ukochany — 1, 2, 3		266			II—202

25 marca

Zwiastowanie Pańskie

	P	S	L	R	Ch
W Archanioł Boży Gabriel — 1, 2, 3, 8		3	199	8	I—138
O Zdrowaś Maryjo — 1, 2, 3	102	253	473	234	II—194
K Uwielbiaj duszo moja Pana		452	516	377	I—97

23 kwietnia

Św. Wojciecha Biskupa i Męczennika

W Sławny w męczenników gronie	109	314	490		II—206
-------------------------------	-----	-----	-----	--	--------

3 maja

NMP Królowej Polski

W Z dawna Polski Tyś Królową		577	469	* 227	II—194
O Królowo ziem polskich		203			
albo: Króluj nam Maryjo					II—141

8 maja

Św. Stanisława Biskupa i Męczennika

W Chwała Tobie, Gospodzinie		305			
O Cześć Tobie, naszej krainy Patronie		304			

29 czerwca

Św. Apostołów Piotra i Pawła

W Jeśli chcesz szukać Patrona		303			II—214
-------------------------------	--	-----	--	--	--------

6 sierpnia

Przemienienie Pańskie

W Najśłodszy Jezu, Chryste i Panie 1, 3, 7		335	505	263	
O jak są miłe Twe przybytki, Panie,					II—99
O Kto się w opiekę — 1, 5, 6	116	334	503	262	II—10
K Nie opuszczaj nas — 1, 2, 5, 6		161	406		II—98
albo: Z Tobą Jezu chcemy żyć		550			

15 sierpnia

Wniebowzięcie NMP

W Dzisiaj pozdrawiamy Maryjo Ciebie		193			II—134
O Maryjo w niebo uniesiona		224	453		II—155
Królowej Anielskiej śpiewajmy		201	445	199	II—140
O Ktoś Niebieskiego Pana — 1—4	92	207	447	201	II—149
Prześliczna Panna — 1, 3, 4		234			II—175
Matko miłościwa — 1—3		225			
O Najświętsza Dziewico					II—162
K Uwielbiaj duszo moja Pana		452	516	377	I—97

26 sierpnia

NMP Jasnogórskiej czyli Częstochowskiej

W Gwiazdo śliczna, wspaniała	89	196	441	194	II—135
O Jasnogórska można Pani				195	
Witaj Jutrzeńko	97	247	464	221	II—183
K Uwielbiaj duszo moja Pana					

8 września
Narodzenie NMP

	P	S	L	R	Ch
W Witaj Gwiazdo morska — 1, 3, 7	96	246		220	
Cześć Maryi — 1, 2, 3	86	190	438	191	II—130
O O Maryjo, Matko Boga — 1, 2		218		208	II—158
Zdrowaś Maryjo — 1, 2	102	258	473	234	II—194
Dzisiaj pozdrawiamy Maryjo Ciebie		193			II—134
K Uwielbiaj duszo moja Pana					

14 września
Podwyższenie Krzyża św.

W Krzyżu święty nade wszystko — 1, 3	30	68	284	93	I—197
O Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony — 1—3		68			I—196
K W Krzyżu cierpienie — 1—4		348			I—206
Nieskończona, najśliczniejsza		162			II— 98

29 września
Św. Michała Archanioła

W Aniele, Duchu wspaniały — 1, 3		276			
O Książę niebieski — 1, 2	105	280	463	243	II—220
K Jezusa ukrytego — 1—3		128	380	139	II— 54

7 października
NMP Różańcowej

W Zawitaj Królowo Różańca świętego	100	255	471	231	II—191
O Zawitaj Matko Różańca świętego	101	256	472	232	II—193
K Bądźże pozdrowiona Hostio żywa kolejność zwrotek: 1, 8, 7, 3, 4, 6	54	121	376	134	II— 47

1 listopada
Wszystkich Świętych

W Racz, być Chryste prześlągany albo: Ciebie Boga wysławiamy 1—5		326		244	II—226
O W majestacie na niebieskim tronie albo: Z tej biednej ziemi 1, 4	75	172	414	172	II—111
K U drzwi Twoich	65	146	389	151	II— 66

13 listopada
Św. Stanisława Kostki

W Aniele ziemski bez winy	109	306	480	241	II—226
O Witaj Kostko Stanisławie		308	481		II—227

Chrystusa Króla

W Na Twojej, Chryste, świętej skroni 1, 4		549			
Chryste Królu, przed Tobą padamy					II—112
Chryste Królu, Tobie cześć					II—112
Chrystus Wodzem — jako antyfony		498			I—112

	P	S	L	R	Ch
z Psalmem: Boga naszego		451			
O Twemu Sercu cześć składamy		169	411	169	II—107
Idziesz przez wieki		547	301		II—113
K Bądź pochwalon na wieki		120			
Najświętsze Serce Boże — 3 razy		158			II— 94
Cóż Ci Jezu damy — 1—2					II— 33

MSZE ŚWIĘTE WOTYWNE

Roraty

W Niebiosa roś spuszczajcie z góry 1, 3		8	203	14	I—141
Niebiosa roś — 5, 4					
Spuście nam na ziemskie niwy 1, 2	8	11	204	17	I—143
Grzechem Adama — 4, 4		5			
Hejnał wszyscy zaśpiewajmy — 1, 2, 4	6	7	202	11	
O Dziewico (Gospodzie) uwielbiona, 1, 3		216		205	I—142
Boże wieczny, Boże żywy — 1, 2, 3	5	4	200	9	I—138
Oto Pan Bóg przyjdzie — 2 lub 3 razy		9			I—136
O Po upadku człowieka grzesznego 1, 2, 5		10		15	I—143
Zdrowaś bądź Maryjo — 1, 7	9	14	205	18	I—144
Tobie nad pomysł, piękno i wymowę 1, 2, 4		12			
Witaj święta i poczęta niepokalanie 1, 3	99	253	467	225	II—187
Archanioł Boży Gabriel — 1, 2, 3		3	199	8	I—138
Gwiazdo zaranna — 1—3		109			II—136
O Maryjo bez grzechu poczęta—3 razy		217			
Gwiazdo morza głębokiego — 1, 2		6			
Ciebie na wieki — 1, 2	85	189	435	189	II—129
K Bądźże pozdrowiona Hostio żywa kolejność zwrotek: 1, 8, 7, 3, 4, 6	54	121	376	134	II— 47
Stworzycielu gwiazd świecących 1, 3—5		12			I—144
Zróbcie Mu miejsce — 1, 2, 3	68	151	392	157	II— 73
W Sakramencie utajony — 1, 2, 3	67	149		153	II— 72
O mój Jezu w Hostii skryty 1, 2, 3		132	384	144	
Zbliżam się w pokorze		150			II— 73

Pierwsze piątki miesiąca

— jak w uroczystość Najśw. Serca P. Jezusa, oraz:

W Bądź pozdrowione Serce mego Pana 1, 2		152			
Witaj Krynico dobra wszelakiego 1, 4, 5		170	412	171	II—108
Serce Twe Jezu — 1, 2	74	167		167	II—105
Z tej biednej ziemi — 1, 3	75	172	414	172	II—111
Serce Jezusa ciche, pokorne					II—104
Pójdźmy wszyscy oddać cześć					II—103
O Kochajmy Pana		158	405	161	II— 93
Skądże Jezu miły ta głęboka rana (na I piątek w okresie B. Narodz.)		169			II—106
Najświętsze Serce Boże — 2 lub 3 razy		158			
Jezu Chryste Panie miły 1, 3, 5	29	63	283	91	I—195
Króla wznoszą się znamiona — 1, 2		67			I— 14*
K Witaj nam, witaj Zbawco nasz, Boże 1—4		171			
Każda żyjąca dusza — 1—6	70	156	403	159	II— 93

	P	S	L	R	Ch
Jezu miłości Twej		154			II— 92
Witam Cię, witam przenajświętsze 1, 2, 4	66	148	391	155	II— 70
Pobłogosław Jezu drogi	73	166	410		II—102
Niechaj Serce Jezusowe					II— 96
Jezu, gdy patrzeć na to Serce Twoje					II— 91

Pierwsze soboty miesiąca

(oraz na Soboty Maryjne i inne święta M. Bożej)

W Idźmy tulmy się jak dziatki — 1, 3		199	442	196	II—137
Matko Najświętsza do Serca — 1, 2 lub 1, 3		206	446	200	II—148
Witaj Maryjo, śliczna Pani — 1, 2		249	465	223	II—183
Dnia każdego	87	191	439		II—130
Pozdrawiam Cię, o Maryjo					II—173
O Serce Maryi					II—163
Maryjo, Matko, gdy pozdrawiam Ciebie		204			II—145
Już od rana rozśpiewana — 1, 4		200	444	198	II—139
O Matko niebieskiego Pana — 1, 2	92	207	447	201	II—149
O Maryjo, Matko Boga — 1, 2		218		208	II—158
Serdeczna Matko — 1—2	95	235	460	219	II—177
Gdy trwoga nas ogarnie — 1—3		198			II—134
Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico — 1—3	102	258	473	234	II—194
Weź w swą opiekę		245	462		II—182
Pomnij Mario		232		215	
K. Bądźże pozdrowiona — 1, 8, 7, 3, 4, 6	54	121	376	134	II— 47
O święta Uczto — 1, 2, 3 (3-cia zwrotka — tylko w starszych wyd. S.)		133		343	II— 83
Za rękę weź mnie, Panie					II— 18
Być bliżej Ciebie chcę					II— 5
Daj mi Jezusa, o Matko moja					II— 74

Uwaga: można również korzystać z pieśni na różne uroczystości NMP.

Za nowożeńców

W Pod Twą obronę — 1, 2		339	506	266	II— 12
Boże w dobroci — 1, 2	113	323	497	254	II— 3
Boże, kocham Cię — 1, 2	112	320		251	II— 1
O Czego chcesz od nas Panie		329	500	259	II— 9
Kto się w opiekę	116	334	503	262	II— 10
Boże mocny, Boże cudów		322	496	253	II— 22
K Pobłogosław Jezu drogi — 1, 2, 5	73	166	410		II—102
Każda żyjąca dusza — 1—6	70	156	403	159	II— 93
Szczęśliwy i nie zna kaźni		448	513	373	I— 94

Rocznica konsekracji kościoła

W O jak są miłe Twe przybytki, Panie					II— 99
O Ucieszyła mnie wieść pożądana		458	517	378	I—106
K Jerozolimo chwal Pana nad pany		459	519	380	I—108

Msze św. za zmarłych

	P	S	L	R	Ch
W Bądź mi litościw — 1, 2		356			I—193
Racz wiekuiste dać odpoczywanie		364			
O O nadziejo wdzięczna Jezu					
2-ga zwrotka: Z Serca Twego naj- świętszego z pieśni: Nieskończona, Najśliczniejsza — 5, 4		162			II— 98
Jezu w ogrórcu mdlejący — 1, 2, 8	124	358	182	357	II—240
Przez czyścówce upalenia — 1, 4, 6	125	362	184	358	II—241
K W łaskawości niepojęty — 1—3		368			II—243
Chrystus Pan zmartwychwstał 1, 2, 4, 5		94			
1. Jam gościem na tym świecie, nie tu mój trwały dom: W niebiosach Boże dziecię wszak ma ojczyznę swą. Tu dni pielgrzymki pędzę, tam się ukończy znój, I w szczęściu wszelką nędzę ukoi Pan, Bóg mój.					
2. Bo Bóg radością moją, zbawieniem chce mi być I łaskę da mi swoją: w niebiosach wiecznie żyć. Tam będę już bez końca ze szczęścia zdrojów pił I będę na kształt słońca ze zbawionymi Iśnił. (mel. o Głowo uwieńczona)					I—198

W Mszach za zmarłych można śpiewać zwrotki na Wejście, Ofiarowanie i Komunię (Baranku Boży) z polskich pieśni mszalnych:

Boże Sędzio Sprawiedliwy	134	352	140	346	II—234
Boże nasz przedwieczny		351			II—236
Wieczny pokój daj, o Panie		354			II—237
Tobie Boże wnosim pienia					II—238
Święta myśl jest modlić się					II—237

69

EPISKOPAT POLSKI NA ŚWIĘTO CHRYSYTA KRÓLA
SPOŁECZNA KRUCJATA MIŁOŚCI — JAKO KRUCJATA DOBREGO
SŁOWA

Drodzy Bracia i Siostry,

W ubiegłym roku w święto Chrystusa Króla specjalnym Listem wezwaliśmy Was do upowszechniania miłości chrześcijańskiej w naszym Narodzie. Prosiłiśmy Was o świadome włączenie się w pracę duszpasterską Kościoła, ogłaszając Wam „Społeczną Krucjatę Miłości“. Jednocześnie postanowiliśmy, że uroczystość Chrystusa Króla będzie świętem patronalnym tej pracy. Wszyscy widzimy, że w nasze życie społeczne, rodzinne

i osobiste wkradają się złe obyczaje: nienawiść, wiarołomstwo, kłamstwo, samolubstwo. Tym spotykanym na każdym kroku zjawiskom, poniżającym godność osoby ludzkiej, musimy wypowiedzieć walkę. Dlatego, Najmilsi, wzywamy Was do dalszej wytrwałej pracy nad upowszechnieniem miłości, której uczy nas Chrystus i która jest zapowiedzią szczęścia osobistej i ładu społecznego.

Miłość wzajemna jest przeciwieństwem szczególnym obowiązkiem Ludu, oddanego Matce Najśw. w Jej macierzyńską niewolę miłości za Kościół święty. Miłość więc z konieczności powinna być stylem naszego życia. „Niewola miłości“ — zobowiązuje.

Chrystus Pan nieustannie nam przypomina: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, abyście tak, jak Ja was umiłowalem, i wy wzajemnie się miłowali“ (J 13, 34). A Chrystus umiłowal nas bez granic...

Obowiązkiem i powołaniem naszym jest świadczyć miłość, bo jesteśmy wszczępieni w Chrystusa i przez to staliśmy się członkami wspólnoty Kościoła, gdzie obowiązuje jedno i najwyższe prawo — miłość. Tę miłość mamy świadczyć słowem i czynem.

„Krucjata dobrego słowa“, czyli miłość w naszej codziennej mowie — to zadanie całorocznej pracy, którą dziś podejmujemy.

Dzisiaj człowiek — może więcej niż dawniej — potrzebuje dobrego słowa. Chociaż żyje on w wielkich wspólnotach, jest samotny. Tak często nikt nie ma dla niego dobrego, braterskiego słowa. Ludzie mieszkający w tym samym domu są sobie niekiedy obcy, nie potrafią do siebie przemówić.

Wprawdzie św. Jan Apostół przestrzega nas, abyśmy nie miłowali tylko słowem i językiem, ale czynem i prawdą (por. 1 J. 3, 18), to jednak wiemy, że słowa rodzą czyny. Jeśli będziemy okazywali miłość w naszej codziennej mowie, ufamy, że za słowami pójdą czyny.

W najbliższym roku pracy postaramy się więc zaradzić największym bólowi i brakom z zakresu miłości w mowie.

1. Będziemy wierni danemu słowu

Podejmujemy pracę nad dotrzymaniem słowa danego Bogu i ludziom. Wiemy, ile zawodów i bólu sprawiają nie dotrzymane słowa. Łamanie słów przysięgi wierności małżeńskiej prowadzi często do rozbitcia małżeństwa, zniszczenia gniazda rodzinnego, pozbawienia dzieci miłości rodzicielskiej i możliwości prawidłowego rozwoju. Niedotrzymanie umów i zobowiązań wyrządza krzywdę, narusza ład społeczny. Dlatego posłanymi być wierni danemu słowu. Nie zawiedzimy nikogo, kto oczekuje wierności od naszego słowa. Będziemy słowni w pracy, w dotrzymywaniu umów, terminów, zobowiązań. Będziemy wierni złożonym przysięgom i ślubom. Patrzmy na Matkę Bożą jak Ona była wierna Słowu: „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego“ (Łk 1, 39). Całe życie było następstwem wypowiedzianych słów i złożonych Bogu obietnic. Słowa zakujemy w czyn.

2. Będziemy mówić prawdę

Wyrazem braku miłości jest kłamstwo. Pamiętamy przykazanie: „Nie mów fałszywego świadectwa“. Kłamstwo jest jedną z plag życia społecznego. Paweł Apostół poucza: „Odrzućcie kłamstwo, mówcie prawdę bliźniemu swemu, bo jesteśmy jedni drugich członkami“.

Kłamstwo deprawuje człowieka, obraża godność bliźniego, podrywa autorytet. Często rodzice nie wierzą dzieciom: dzieci — rodzicom, na-

uczycielom, wychowawcom: czytelnicy — słowu drukowanemu: obywatele — władzy. Posługiwanie się kłamstwem nie tylko szkodzi dobru wspólnemu, ale prowadzi do podważania samych podstaw życia społecznego. Człowiek ma prawo do prawdy. Poszukiwanie i głoszenie prawdy jest środkiem obrony człowieka.

Pisarze, publicyści, ludzie pióra, apelujemy do Was: piszcie prawdę, bróńcie prawdy we wszystkich dziedzinach życia i nauki. Dajcie w ten sposób dowód miłości bliźniego.

3. Stańmy na straży naszego języka i kultury słowa

Miłość domaga się, abyśmy zwracając się do bliźnich, używali słów czystych, kulturalnych, oddających piękno mowy ojców naszych. Trzeba postawić straż wargom i wypowiedzieć walkę przekleństwom, wyzwiskom, słowom grubiańskim i obelżywym, których — niestety — tak wiele jest w naszym życiu codziennym.

Pracownicy wszelkich dziedzin życia. Wydajcie walkę wulgarnym słowom, przekleństwom, które niekiedy bezmyślnie wypowiadają Wasi koledzy w środowisku pracy. Roztoczcie opiekę nad Waszymi młodszymi kolegami, rozpoczynającymi pracę w Waszych zespołach, aby nie wypowiadali słów plugawych, wulgarnych przekleństw.

I Ty, Młodziu, posługuj się tylko językiem pięknym, czystym, jakiego uczysz się w szkole. Wypowiadane przez ciebie słowa świadczą o twojej kulturze i wychowaniu. Dzieci, zwracajcie się do swoich rodziców zawsze z szacunkiem. Rodziców określajcie słowem najpiękniejszym i pełnym czci.

Słowa wulgarne sprawiają ból, obrażają. „Żadna zła mowa niech nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobra, ku budowaniu wiary, aby była łaską dla słuchających“ (Ef 4, 29) — napomina Apostoł Narodów. Unikajmy „wojny słów z otoczeniem“. Nie płacmy słowem złym za słowo złe, nie podnośmy głosu na nikogo. Rozmawiajmy językiem miłości. Miłość, która ożywia serca, niech czuwa nad ustami i łączy dłońe do pracy dla bliźnich i z bliźnimi.

4. Będziemy rozmawiać z każdym przyjaźnie

Język miłości nie zna nienawiści, dlatego rozmawiajmy z każdym przyjaźnie. Każdy człowiek — to nasz brat. Za każdego nasz pierworodny Brat, Jezus Chrystus cierpiał i umarł, każdego odkupił. Sobór Watykański II poucza nas, że „tych, którzy w sprawach społecznych, politycznych lub nawet religijnych inaczej niż my myślą i postępują, należy również poważać i kochać“ (KDK 28). Bo Chrystus uczy nas, że mamy kochać nawet nieprzyjaciół.

Wychodząc z domu będziemy wносить wszędzie pokój Boży, życzliwe słowo, przyjacielskie spojrzenie, przyjazny uśmiech, czy to w tramwaju, autobusie, czy w pociągu, mijając ludzi na ulicach, czy też wchodząc do warsztatu pracy, do biura, urzędu. Weźmy sobie do serca zalecenie św. Pawła Apostoła: „niech będzie usunięta spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważanie wraz z wszelką złością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni. Przebaczajcie sobie nawzajem, tak, jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie“ (Ef. 4, 31—32).

5. Będziemy mówić o innych tylko życzliwie

„Czystym sercem jest wszystko czyste“ — pisze św. Paweł (1 Tm 1, 15). Dlatego serca czyste i pełne miłości Bożej potrafią mówić tylko dobrze i życzliwie o innych. Nawet w najgorszym dostrzegają odrobinę dobra.

Czuwajmy nad myślami, uczuciami, wypowiedzanymi osądami. O nikim nie myślmj źle, o nikim źle nie mówmy. Trzeba się chronić od nieprzyjaznych myśli i porywczycych sądów. Nie dajmy się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężajmy. Ostatni Sobór kładzie nacisk na szacunek dla człowieka: „Poszczególni ludzie — czytamy w Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym — winni uważać bliźniego bez żadnego wyjątku za „drugiego samego siebie“ (KDK 27). A więc mówmy o drugich, jakbyśmy chcieli, aby o nas mówiono.

Obmowa, ocena fałszywa, nieprawdziwe oskarżenie, plotka, oszczerstwo — to narzędzia zadawania tortur, a niekiedy i śmierci bliźnim. Tymi narzędziami posługują się tylko ludzie mali, opętani złem. Łatwiej nieraz zapomnieć i przebaczyć policzek, niż złe słowo, ubliżające, oszczercze, krzywdzące. A jednak trzeba i to przebaczyć w Imię Jezusa Chrystusa.

Jeśli u kogoś dostrzeżemy wady, powiemy mu to otwarcie, ale będziemy mówili językiem przyjaźni, miłości. Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest, wszystko znosi, wszystkim przebacza (por. 1 Kor 13, 4—7).

Wezwanie końcowe

Jeśli chcemy nazywać się uczniami Chrystusa Króla, rozpocznijmy pracę nad kształtowaniem swych serc w duchu miłości, nad upowszechnieniem miłości chrześcijańskiej. Uczynimy rachunek sumienia z tego jaki był dotąd nasz stosunek do bliźnich, zwłaszcza w słowie, pamiętając, że bliźnim jest każdy człowiek, z którym się spotykamy, o którym mówimy i słyszymy. Póki żyjemy, czas naprawić krzywdę, nawiązać zerwaną rozmowę, podjąć zobowiązanie, naprawić słowo złamane, odwołać kłamliwe.

Zacznijmy tę pracę od dziś w Święto Chrystusa — Króla Miłości i Pokoju. Każdy w miarę możliwości niech naprawi największy swój grzech, popełniony słowem. Nawiązujmy zerwane kontakty, przepaszajmy się, odwołujmy słowa oszczercze i zniesławiające. Wypełnijmy obietnice, sprostu jmy kłamstwa.

A jeśli nie mamy już nic do naprawienia, idźmy do ludzi z dobrym słowem. Odwiedzmy samotnych, napiszmy miłe listy, powiedzmy serdeczne słowo ludziom głodnym serca. Dodawajmy otuchy, podnośmy na duchu, pocieszajmy dobrym, przyjaznym, życzliwym słowem.

Chrystus Król za naszym pośrednictwem pragnie rozszerzać swoje Królestwo: Królestwo Prawdy i życia, Królestwo świętości i łaski, Królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju (por. KK 36). Dołożymy wszelkich starań, aby w tym dniu Jego Królestwo w pełni triumfowało.

Będziemy modlić się dziś o kulturę słowa w naszym Narodzie, będziemy prosić Boga o łaskę dobrego, uczciwego słowa dla siebie i dla wszystkich Polaków. Musimy wyprosić u Matki Słowa Wcielonego, Matki Pięknej Miłości, abyśmy wytworzyli nowy styl naszej mowy, styl odpowiedni dla Narodu powołanego do życia w duchu społecznej Miłości.

Na ten trud i zmaganie ze wszystkim co złe w mowie, z całego serca Wam błogosławimy, w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Warszawa, dnia 1 października 1969 r.

Podpisali:

Kardynał Prymas Polski

Kardynał Metropolita Krakowski

Arcybiskupi i Biskupi

biorący udział w Konferencji Plenarnej

Zarządzenie:
Odezwe powyższą należy odczytać w uroczystość Chrystusa Króla
tj. 26 października br. na głównych nabożeństwach kościelnych.

Ks. Stanisław Olechowski
Wikariusz Generalny

Z ORDYNARIATU

70

SŁOWO BISKUPA PODLASKIEGO Z OKAZJI TYGODNIA MIŁOSIĘDZIA

*Drodzy Bracia w Kapłaństwie,
Umiłowany w Chrystusie Panu wierny Ludu Podlaski!*

„Błogosławieni miłosierni albowiem oni miłosierdzia dostąpią“ (Mt 5, 7). Tymi słowami naszego Zbawiciela i Boga pozdrawiam Was i otwieram w naszej Diecezji XXV Ogólnopolski, Jubileuszowy „Tydzień Miłosierdzia“. Już bowiem po raz dwudziesty piąty razem z całym wiernym Ludem Polskim będziemy obchodzić Tydzień poświęcony chrześcijańskiemu miłosierdziu. Ma on za cel przypomnieć nam wszystkim jeden z bardzo ważnych obowiązków chrześcijańskich, mianowicie czynną miłość drugiego człowieka, zwłaszcza człowieka potrzebującego. Obowiązek ten wpływa już z samej natury chrześcijaństwa. W momencie bowiem Chrztu Świętego słyszy chrześcijanin: „Jeśli chcesz wejść do żywota, chowaj przykazania: „Będziesz miłował... bliźniego swego jak siebie samego“.

Nikt nie jest wolny od wypełniania tego nakazu, o którym niestety zapominamy zbyt często. Stąd płynie potrzeba tworzenia pewnych okazji, które by nam mocno i głośno ten obowiązek przypominały i zachęcały do wykonania.

Tydzień Miłosierdzia jest szczególną Łaską Bożą, jakby głosem Bożym wzywającym nas wszystkich do składania świadectwa o naszej wierze, o naszym związku z Chrystusem Panem, który powiedział: „Po tym wszyscy poznają żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali“ (J 13, 35).

Na przestrzeni 25 lat „Tydzień Miłosierdzia“ przypominał różne aspekty miłości bliźniego. W tym roku stawia nam przed oczyma niewiastę-matkę, i to w całej pełni jej trudów, obowiązków, kłopotów, braków i niepokojów.

Przez pamięć na przykazanie miłości, na postać Matki Jezusowej oraz naszej matki ziemskiej, zechcemy głęboko przejąć się tym zadaniem „pomocy utrudzonej matce“.

Nasi duszpasterze za pomocą nauk w ciągu Tygodnia głoszonych, a więcej jeszcze Duch Święty poprzez wydarzenia codziennego życia, będzie nam ukazywał potrzeby i okazje pomocy oraz życzliwości.

Przeżywajmy więc żywo i w duchu głębokiej wiary rozpoczynający się „Tydzień Miłosierdzia“. W miarę naszych możliwości bierzmy udział w nabożeństwach. Rozważajmy podawane intencje. Otwórzmy szeroko serce potrzebującym naszej pomocy, a ręka nasza niech się stanie hojną, nie tylko dla bliskich w potrzebie, ale również i dla dzieł diecezjalnych.

Niech nam przyświeca pełna radości nadzieja, że kiedyś w godzinę naszej śmierci usłyszymy za to z ust Zbawiciela i Sędziego: „Zaprawdę powiadam wam: Wszystko co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnie uczyniliście (Mt 25, 40).

Na pracę „Tygodnia Miłosierdzia“ i na dalsze życie z serca błogosławię w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

(—) † Jan Mazur

Biskup Siedlecki

Dan w Siedlcach, dnia 2 października 1969 r.

Zarządzenie: Powyższą odezwę należy odczytać w niedzielę — dnia 5 października br. na wszystkich Mszach świętych we wszystkich kościołach Diecezji.

(—) † Wacław Skomorucha Bp
Wikariusz Generalny

71

SPIS TREŚCI ROCZNIKA

„WIADOMOŚCI DIECEZJALNYCH PODLASKICH“ ZA ROK 1969

DZIAŁ URZĘDOWY

STOLICA APOSTOLSKA	
Encyklika Papieża Pawła VI „O popieraniu rozwoju Ludów“ (Populorum progressio)	65
Przemówienie Ojca Św. Pawła VI podczas audiencji specjalnej Biskupów Polskich z Ks. Kard. Prymasem S. Wyszyńskim na czele	88
Dekret odpustowy Św. Penitencjarii Apostolskiej	91
Pontificalia Insignia — Motu Proprio Papieża Pawła VI o odnowionym używaniu odznak Biskupich	97
Pontificales ritus — Instrukcja Kongregacji Obrzędów o uproszczeniu obrzędów i odznak Biskupich	99
Wprowadzenie do encykliki Humanae Vitae	121
Encyklika Humanae Vitae	164
Bulla Ojca Św. Pawła VI o powołaniu Księdza Biskupa Dra Jana Mazura na Ordynariusza Diecezji Siedleckiej	195
Telegram Ojca Św. Pawła VI do Biskupa Podlaskiego	198
Apel Ojca Św. Pawła VI o jedność wewnętrzną Kościoła	225
Orędzie Pawła VI na szósty dzień światowych modłów o powołania	228
Apel Ojca Św. na Światowy Dzień Misyjny	231
Depesza Stolicy Apostolskiej do J. Em. Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego	234
Telegram do Ojca Św. z okazji Konf. Rej. w Siedlcach i w Garwolinie	234
Odpowiedź Kardynała Cicognani	235
Podziękowanie Ojca Św. za czuwania Jasnogórskie	235
Przemówienie Ojca Św. Pawła VI o ufności — 10. IX. 1969	265
Dekret w sprawie obrzędu Chrztu św. dla dzieci	267
Instrukcja o tymczasowym przystosowaniu partykularnych Kalendarzy	268
EPISKOPAT POLSKI	
Odezwa Episkopatu Polski na Międzynarodowy Dzień Pokoju	92.
List Pasterski Episkopatu Polski na uroczystość Świętej Rodziny	93
List Pasterski Episkopatu o dążeniu do jedności Chrześcijan na tydzień modłów o zjednoczenie Chrześcijań 1969 r.	103
II Instrukcja Episkopatu Polski o posługiwaniu się przez duchownych pojazdami mechanicznymi	107
List Episkopatu Polski o encyklice Humanae Vitae	178
Komunikat Biskupów Polski w sprawie nabożeństw dodatkowych	183
List Episkopatu Polski o chrześcijańskim humanizmie	236
Uchwała Konferencji Plenarnej Episkopatu — nowe Ordo Missae	269
Polskie pieśni we Mszy świętej (na Wejście, Ofiarowanie i Komunię)	271
Episkopat Polski na święto Chrystusa Króla — Społeczna Krucjata Miłości — jako Krucjata Dobrego Słowa	284

PRYMAS POLSKI

Zezwolenie na trzy Msze żałobne w tygodniu	108
Pismo J. Em. Kard. Prymasa Polski zawiadamiające o nominacji Ks. Bpa Dra J. Mazura na Ordynariusza Diec. Siedleckiej czyli Podl.	194
Telegram Księdza Prymasa do Ks. Biskupa Podlaskiego	199
Komunikat w sprawie rozdzielania Komunii świętej	235

SEKRETARIAT PRYMASA POLSKI

Komunikaty o mianowaniu nowych Biskupów przez Ojca Świętego	109
---	-----

Z ORDYNARIATU

List Pasterski Biskupa Podlaskiego na Wielki Post	110
Urzędowa wizyta w St. Ap. (ad limina Sanctorum Apostolorum)	113
Nominacje i zmiany wśród duchowieństwa	115, 240
Rekolekcje dla kapłanów	117
Egzaminy kapłańskie w roku 1969	119
Wizytacje kanoniczne	121
Przejęcie rządów przez Ks. Biskupa Dra Jana Mazura nad Diece- zją Siedlecką czyli Podlaską	196
Odezwa Ks. Biskupa Wikariusza Gen. do Duchowieństwa i Wiernych	197
Zyciorys Ks. Biskupa Dra Jana Mazura	199
Program Ingresu do Katedry Siedleckiej	200
Droga do Diecezji Ks. Bpa J. Mazura nowego Ordynariusza Podl.	201
Ingres J. E. Arcypasterza do Katedry Siedleckiej	207
Powitanie J. E. Arcypasterza przez J. E. Ks. Biskupa W. Skomoruchę	214
Słowo Pasterskie wygłoszone w Katedrze Siedleckiej w dniu Ingre- su przez Ks. Biskupa Podlaskiego	217
List Pasterski do Diecezjan na Dzień Ingresu	221
Słowo Biskupa Podlaskiego z okazji Tygodnia Miłosierdzia	291

SPRAWY DUSZPASTERSKIE

Wprowadzenie do programu kaznodziejskiego na rok 1968/69	
Kazania dla dorosłych	1
Kazania dla młodzieży	21
Kazania dla dzieci	44
Nauki stanowe dla rodziców	60
Nauki stanowe dla młodzieży	62
Kazania pierwszopiątkowe	62

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

W sprawie kultu Zbawiciela Najmiłociwszego	184
Święcenia w Katedrze Siedleckiej	188, 254
Nowe modlitwy Eucharystyczne	244
Srebrny Jubileusz Kapłaństwa 10 Kapłanów Diecezji Podlaskiej	252
Stopnie naukowe	256
Nowości wydawnicze Towarzystwa Naukowego KUL	257
Wykłady uniwersyteckie dla duchowieństwa	okładka nr 6—8

NEKROLOGI

Sp. Ks. kan. Edward Jabłoński	188
Sp. Ks. Zdzisław Rybak	190
Sp. Ks. Waclaw Lechowicz	192
Sp. Ks. Piotr Niemira	258
Sp. Ks. Konstanty Kozyra	259
Sp. Ks. kan. Konstanty Tomaszewski	261
Sp. Ks. Szamb. dr Antoni Święcicki	263
Sp. Ks. Aleksander Chruściel	okładka nr 10—11
Spis treści rocznika W.D.P. za rok 1969	okładka nr 12